

BIBLIJA

JEDANAESTI TJEDAN ČITANJA

VELJAČA 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
49. dan čitanja, ponedjeljak, 6. veljače	Br 11-13	Mk 8,46-11,11
50. dan čitanja, utorak, 7. veljače	Br 14-15	Mk 11,12-33
51. dan čitanja, srijeda, 8. veljače	Br 16,1-18,20	Mk 12,1-27
52. dan čitanja, četvrtak, 9. veljače	Br 18,21-21,9	Mk 12,28-44
53. dan čitanja, petak, 10. veljače	Br 21,10-23,4	Mk 13,1-13

11. tjeđan,
49. dan ćitanja, ponedjeljak, 6. veljaće
2017.

Br 11-13
Mk 8,46-11,11

Knjiga Brojeva

V. PUTOVANJE OD SINAJA DO PARANA

Mrmljanje u Taberi

11 I stade narod zlobno mrmljati u Jahvine uši. Kad to ču Jahve, planu gnjevom. Jahvin oganj izbi među njima i spali jedan kraj tabora. ²Narod zavapi Mojsiju, a Mojsije se pomoli Jahvi i oganj se utiša. ³Ono se mjesto prozva Tabera, jer je Jahvin oganj ondje zaplamtio na njih.

Jadanje zbog mâne

⁴Svjetinu koja se oko njih skupila obuzme pohlepa za jelom. Izraelci se opet upuste u jadikovanje govoreći: "Tko će nas nasititi mesom?" ⁵Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krastavaca, dinje, prâse, luka i češnjaka. ⁶Sad nam život vene; nema ničega, osim mâne, pred našim očima."

⁷Mâna je bila kao zrno korijandera i nalik na bdelij. ⁸Narod išao naokolo, skupljao je, a onda tro kamenom na kamenoj ploči ili stûpao u stûpi. Kuhao ju je u loncu i od nje pravio kolače. Okus joj bijaše kao okus kolača zgotovljena u ulju. ⁹Kad bi se noću spuštala rosa po taborištu, s njome bi se spustila i mâna.

Mojsije posreduje kod Jahve

¹⁰Mojsije je slušao kako jadikuje narod u svojim obiteljima, svatko na ulazu u svoj šator. Gnjev Jahvin žestoko planu i Mojsije se ražalosti.

¹¹"Zašto zlostavljaš slugu svoga?" - upravi Mojsije riječ Jahvi. "Zašto nisam stekao milost u tvojim očima kad si na me uprtio teret svega ovog naroda? ¹²Zar je od mene potekao sav ovaj narod? Zar sam ga ja rodio, kad veliš: 'Nosi ga u svome krilu, kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju što sam je pod zakletvom obećao njihovim očevima!' ¹³Odakle meni meso da ga dam svemu ovom puku koji plače oko mene govoreći: 'Daj nam mesa da jedemo!' ¹⁴Ja sam ne mogu nositi sav ovaj narod. Preteško je to za me. ¹⁵Ako ćeš ovako

sa mnom postupati, radije me ubij, ako sam stekao milost u tvojim očima, da više ne gledam svoga jada."

Jahvin odgovor

¹⁶Onda Jahve reče Mojsiju: "Skupi mi sedamdeset muževa između starješina izraelskih za koje znaš da su starješine narodu i njegovi nadglednici. Dovedi ih u Šator sastanka pa neka ondje zauzmu svoja mjesta s tobom. ¹⁷Ja ću sići i ondje s tobom govoriti; uzet ću nešto duha koji je na tebi i stavit ću ga na njih. Tako će s tobom nositi teret naroda da ga ne nosiš sam.

¹⁸Nadalje, kaži narodu: Za sutra se posvetite i jest ćete mesa, jer ste mrmljali u uši Jahvi govoreći: 'Tko će nas nasititi mesa? U Egiptu nam je bilo dobro.' Jahve će vam, dakle, dati mesa da jedete. ¹⁹Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana, ²⁰nego cio mjesec, sve dok vam ne izbije na nosnice i ne ogadi vam se, jer ste odbacili Jahvu koji je među vama mrmljajući pred njim riječima: 'Zašto smo uopće odlazili iz Egipta!'"

²¹"Naroda u kojemu se nalazim", odgovori Mojsije, "ima šest stotina tisuća pješaka, a ti kažeš: 'Mesa ću im dati da jedu mjesec dana.'

²²Može li im se naklati sitne i krupne stoke da im dostane? Mogu li im se sve ribe iz mora zgrnuti da im bude dosta?"

²³Jahve reče Mojsiju: "Zar je ruka Jahvina tako kratka? Sad ćeš vidjeti hoće li se obistiniti moja riječ ili neće."

Duh nad starješinama

²⁴Mojsije izađe i kaza narodu Jahvine riječi. Onda skupi sedamdeset muževa između narodnih starješina i smjesti ih oko Šatora. ²⁵Jahve siđe u oblaku i poče s njim govoriti. Zatim uze od duha koji bijaše na njemu i stavi na onu sedamdesetoricu starješina. Kad duh počinu na njima, počеше prorokovati, ali to više nikad ne učiniše.

Knjiga Brojeva

V. PUTOVANJE OD SINAJA DO PARANA

²⁶Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je bilo ime Eldad, a drugome Medad. Duh je i na njima počinio - bili su i oni među upisanima, premda nisu došli u tabor - te počеше u taboru prorokovati. ²⁷Neki mladić otrča te javi Mojsiju: "Eldad i Medad", reče, "prorokuju u taboru!" ²⁸Jošua, sin Nunov, koji je posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i reče: "Mojsije, gospodaru moj, ušutkaj ih!" ²⁹Mojsije mu odgovori: "Zar si zavidan zbog mene! Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha!" ³⁰Potom se Mojsije i starješine izraelske vrata u tabor.

Prepelice

³¹Tada Jahve zapovjedi te zapuhnu vjetar i nanese prepelice od mora i sasu ih na tabor, na dan hoda i s ove i s one strane tabora, na dva lakta iznad zemlje. ³²Narod je ustao te je toga cijeloga dana, svu noć i cio sutrašnji dan skupljao prepelice. Onaj tko ih je skupio najmanje imao je deset homera. ³³Zatim ih razastriješe oko tabora. Meso još bijaše među njihovim zubima - još ga nisu prožvakali - kadli planu Jahvin gnjev protiv naroda: Jahve udari narod strašnim pomorom.

³⁴Ono se mjesto prozva Kibrot Hataava, jer su ondje pokopali one koji se bijahu polakomili.

³⁵Iz Kibrot Hataave narod se zaputi u Haserot. I utabori se u Haserotu.

Mirjam i Aron rogobore protiv Mojsija

12 A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija zbog žene Kušanke kojom se oženio; jer bijaše uzeo za ženu jednu Kušanku.

²"Zar je samo Mojsiju govorio Jahve?" - rekoše mu. "Zar i nama nije govorio?" Jahve to ču. ³Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji.

Jahvin odgovor

⁴I odmah reče Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjami: "Vas se troje pojavite u Šatoru sastanka." Njih se troje pojavi. ⁵U stupu oblaka siđe Jahve te stade na ulazu u Šator. Zovnu Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje istupi naprijed, ⁶reče Jahve:

"Saslušajte riječi moje:

Nađe li se među vama prorok,
u viđenju njemu ja se javljam,
u snu njemu progovaram.

⁷Ali nije tako sa slugom mojim Mojsijem.
Od svih u kući mojoj najvjerniji je on.

⁸Iz usta u usta njemu ja govorim,
očevidnošću, a ne zagonetkama,
i lik Jahvin on smije gledati.

Kako se onda niste bojali govoriti
protiv sluge moga Mojsija?"

⁹Uskipjevši gnjevom na njih, Jahve ode. ¹⁰Čim se od šatora oblak udaljio, gle! Mirjam ogubavi, kao snijegom posuta. Aron se okrenu prema Mirjami, a to guba na njoj.

Mojsije posreduje za Mirjamu

¹¹Tada rekne Aron Mojsiju: "Gospodaru moj, ne svaljuj na nas kazne za grijeh koji smo u ludosti počinili i kojega smo krivci. ¹²Ne daj da ona ostane kao mrtvo dijete kojemu je već na izlasku iz majčine utrobe meso napol uništeno!"

¹³Tada zavapi Mojsije Jahvi: "Bože, molim te, ozdravi je!"

¹⁴"Da joj je otac njezin pljunuo u lice", reče Jahve Mojsiju, "zar se ne bi morala stidjeti sedam dana? Neka i ona bude odvojena izvan tabora sedam dana, pa neka se poslije opet pripusti."

¹⁵Tako je Mirjam bila odvojena izvan tabora sedam dana. Narod nije na put polazio dok Mirjam nije opet bila pripuštena.

¹⁶Poslije toga narod krenu iz Haserota i utabori se u pustinji Paranu.

Knjiga Brojeva

V. PUTOVANJE OD SINAJA DO PARANA

Izviđanje Obećane zemlje

13 Jahve reče Mojsiju: ²"Pošalji ljude, po jednoga čovjeka iz pojedinog pradjedovskog plemena, da izvide kanaansku zemlju, koju dajem Izraelcima. Pošaljite sve njihove glavare!"

³Na Jahvinu zapovijed Mojsije ih posla iz pustinje Parana. Svi ti ljudi bijahu glavari Izraelaca. ⁴A ovo su njihova imena:

Šamua, sin Zakurov, od plemena Rubenova; ⁵Šafat, sin Horijev, od plemena Šimunova; ⁶Kaleb, sin Jefuneov, od plemena Judina; ⁷Jigal, sin Josipov, od plemena Jisakarova; ⁸Hošea, sin Nunov, od plemena Efrajimova; ⁹Palti, sin Rafuov, od plemena Benjaminova; ¹⁰Gadiel, sin Sodijev, od plemena Zebulunova; ¹¹Gadi, sin Susijev, od plemena Josipova, od plemena Manašeova; ¹²Amiel, sin Gemalijev, od plemena Danova; ¹³Setur, sin Mikaelov, od plemena Ašerova; ¹⁴Nahbi, sin Vofsijev, od plemena Naftalijeva; ¹⁵Geuel, sin Makijev, od plemena Gadova.

¹⁶To su imena ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju. A Hošeu, sina Nunova, Mojsije prozva Još uom.

¹⁷Posla ih Mojsije da izvide kanaansku zemlju pa im reče: "Idite gore u Negeb, onda se popnite na brdo. ¹⁸Razgledajte zemlju kakva je. Je li narod koji u njoj živi jak ili slab, malobrojan ili mnogobrojan? ¹⁹Kakva je zemlja u kojoj živi: dobra ili rđava? Kakvi su gradovi u kojima borave: otvoreni ili utvrđeni? ²⁰Kakvo je tlo: plodno ili mršavo? Ima li po njemu drveća ili nema? Odvažni budite i ponesite plodova te zemlje."

Bilo je upravo vrijeme ranog grožđa. ²¹Odu oni gore da izvide zemlju od pustinje Sina do Rehoba, koji je na ulazu u Hamat. ²²Popnu se u Negeb i dođu do Hebrona, gdje su se nalazili Ahiman, Šešaj i Talmaj, Anakovi potomci. - Hebron je osnovan sedam godina prije nego Soan u Egiptu. - ²³Kada stigoše u Dolinu Eškol, odrezaše ondje lozu s grozdom i ponesoše ga, udvoje, na motki; ponesoše i mogranja i smokava. ²⁴Ono se mjesto prozva

Dolina Eškol zbog grozda koji su ondje Izraelci odrezali.

Izveštaj uhoda

²⁵Nakon četrdeset dana vrata se iz zemlje koju su izviđali. ²⁶Odu k Mojsiju i Aronu i svoj izraelskoj zajednici u Kadeš, u Paranskoj pustinji. Podnesu njima i svoj zajednici izveštaj, a onda im pokažu plodove zemlje.

²⁷Izvijeste ga oni: "Išli smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista njome teče med i mlijeko. Evo njezinih plodova. ²⁸Ali je jak narod koji u onoj zemlji živi, gradovi su utvrđeni i vrlo veliki. A vidjesmo ondje i potomke Anakove. ²⁹Amalečani borave u negepskom kraju: Hetiti, Jebusejci i Amorejci žive u brdu; a Kanaanci se nalaze uz more i duž Jordana."

³⁰Kaleb ušutka narod oko Mojsija i progovori: "Krenimo ne oklijevajući i zauzmimo je, jer je možemo nadvladati!"

³¹Ali ljudi što su s njim išli odvrtiše: "Ne možemo ići na onaj narod jer je jači od nas."

³²I počnu ozloglašivati Izraelcima zemlju koju su izviđali: "Zemlja kroz koju smo prošli da je izvidimo zemlja je što proždire svoje stanovništvo. Sav narod što ga u njoj vidjesmo ljudi su krupna stasa. ³³Vidjesmo ondje i divove - Anakovo potomstvo od divova. Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

Evandjelje po Marku

III. ISUSOVO DJELOVANJE IZVAN GALILEJE

IV. ISUSOVO DJELOVANJE U JERUZALEMU

Jerihonski slijepac Bartimej

⁴⁶Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. ⁴⁷Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: "Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!" ⁴⁸Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: "Sine Davidov, smiluj mi se!" ⁴⁹Isus se zaustavi i reče: "Pozovite ga!" I pozovu slijepca sokoleći ga: "Ustani! Zove te!" ⁵⁰On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. ⁵¹Isus ga upita: "Što hoćeš da ti učinim?" Slijepac mu reče: "Učitelju moj, da progledam." ⁵²Isus će mu: "Idi, vjera te tvoja spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

IV. ISUSOVO DJELOVANJE U JERUZALEMU

Mesijanski ulazak u Jeruzalem

11 Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje dva učenika ²i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite. ³Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti."

⁴Otiđoše i nađoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga. ⁵A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što drijete magare?" ⁶Oni im odvrata kako im reče Isus. I pustiše ih. ⁷I dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj. ⁸Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima. ⁹I oni pred njim i oni za njim klicahu: "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!" ¹⁰Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi! Hosana u visinama!"

¹¹I uđe u Jeruzalem, u Hram. I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše kasno, pođe s dvanaesticom u Betaniju.

11. tjedan,
50. dan čitanja, utorak, 7. veljače 2017.

Br 14-15
Mk 11,12-33

Knjiga Brojeva

V. PUTOVANJE OD SINAJA DO PARANA

Pobuna Izraelaca

14 Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod plakaše. ²Svi su Izraelci mrmrljali protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila: "Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji! ³Zašto nas Jahve vodi u tu zemlju da padnemo od mača a žene naše i djeca da postanu roblje! Zar nam ne bi bilo bolje da se vratimo u Egipat!" ⁴Jedan je drugome govorio: "Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat!"

⁵Mojsije i Aron padoše ničice pred svom okupljenom izraelskom zajednicom. ⁶A Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji bijahu među onima što su izviđali zemlju, razderaše svoju odjeću. ⁷Zatim rekoše svoj zajednici izraelskoj: "Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo izvanredno je dobra. ⁸Ako nam Jahve bude dobrotiv, u tu će nas zemlju dovesti i dat će nam je. To je zemlja u kojoj teče med i mlijeko. ⁹Samo, nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se naroda one zemlje: tâ on je zalogaj za nas. Oni su bez zaštite, a s nama je Jahve! Ne bojte ih se!"

Jahvina srdžba i Mojsijevo posredovanje

¹⁰I dok je sva zajednica već mislila da ih kamenuje, pokaza se Slava Jahvina u Šatoru sastanka svima sinovima Izraelovim. ¹¹Tada reče Mojsiju: "Dokle će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati unatoč svim znamenjima što sam ih među njima izvodio? ¹²Udarit ću ih pomorom i istrijebiti, a od tebe ću učiniti narod veći i moćniji od njega."

¹³Onda Mojsije reče Jahvi: "Egipćani su shvatili da si ti, svojom moći, izveo ovaj narod između njih. ¹⁴Oni su to kazali žiteljima one zemlje. Već su saznali da si ti, Jahve, usred ovog naroda, kojemu se očituješ licem u lice, i da ti, Jahve, u oblaku stojiš nad njima; da obdan u stupu od oblaka, a obnoć u stupu od ognja ideš pred njima. ¹⁵Zato, ako pobiješ ovaj narod kao jednoga čovjeka, narodi koji su čuli glas o tebi reći će: ¹⁶Jahve je bio nemoćan da

dovede ovaj narod u zemlju koju mu je pod zakletvom obećao, i zato ih je poubijao u pustinji.' ¹⁷Zato neka se snaga moga Gospodina uzvisi, kako si najavio rekavši: ¹⁸Jahve je spor na srdžbu, a bogat milosrđem; podnosi opačinu i prijestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjena, nego opačinu otaca kažnjava na djeci do trećega i četvrtog koljena.' ¹⁹Oprosti krivnju ovome narodu po veličini svoga milosrđa, kao što si vodio ovaj narod od Egipta dovde."

²⁰"Opraštam po riječi tvojoj", reče Jahve. ²¹"Ali ipak, tako ja živ bio i slave se Jahvine napunila sva zemlja, ²²ni jedan od ljudi koji su vidjeli slavu moju i znamenja što sam ih izveo u Egiptu i u pustinji, pa me ipak iskušavali već deset puta ne hoteći poslušati moj glas, ²³neće vidjeti zemlje što sam je pod zakletvom obećao njihovim ocima; nitko od onih koji me preziru neće je vidjeti. ²⁴A slugu svoga Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao i njegovi će je potomci zaposjesti! Neka Amalečani i Kanaanci samo ostanu u dolini. ²⁵Sutra se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora."

Jahvina kazna

²⁶Još reče Jahve Mojsiju i Aronu: ²⁷"Dokle će ta opaka zajednica mrmrljati protiv mene? Čuo sam tužbe što ih Izraelci na me dižu. ²⁸Kaži im: Tako ja živ bio, objavljuje Jahve, kako ste na moje uši govorili, tako ću vam i učiniti. ²⁹U ovoj pustinji popadat će vaša mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni u bilo koji vaš popis od dvadeset godina pa naprijed, koji ste rogoborili protiv mene. ³⁰Nećete ući u zemlju na koju sam svoju ruku digao da vas u njoj nastanim, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova. ³¹A vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje, njih ću uvesti da nastane zemlju što ste je vi prezreli. ³²A vi? Neka vam tjelesa popadaju u ovoj pustinji! ³³Vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere dok vam

Knjiga Brojeva

V. PUTOVANJE OD SINAJA DO PARANA

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. ³⁴Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju - dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu - ispaštajte svoje opačine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti. ³⁵Ja, Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj istoj pustinji neka završi! Tu neka izgine."

Jošua i Kaleb pošteđeni

³⁶A oni ljudi koje Mojsije bijaše poslao da istraže zemlju i koji su nakon povratka potakli svu zajednicu da rogobori protiv njega ozloglašujući zemlju; ³⁷oni, dakle, ljudi koji su zlobno ozloglasili zemlju bijahu pomoreni pred Jahvom. ³⁸Od onih ljudi koji su išli da istraže zemlju ostadoše na životu jedino Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov.

Uzaludan pokušaj Izraelaca

³⁹Kad je Mojsije prenio te riječi svim Izraelcima, narod se uvelike ražalosti. ⁴⁰I uranivši ujutro počnu se uspinjati na vrh brda govoreći. "Evo uzlazimo na mjesto o kojem je govorio Jahve jer smo zgriješili." ⁴¹A Mojsije rekne: "Zašto kršite zapovijed Jahvinu? Nećete uspjeti. ⁴²Ne penjite se, da vas ne potuku vaši neprijatelji, jer Jahve nije među vama. ⁴³Ta ondje se pred vama nalaze Amalečani i Kanaanci te ćete od mača pasti jer ste se odvratili od Jahve i jer Jahve neće biti s vama." ⁴⁴Ali se oni prkosno penjahu prema vrhu brda, iako se ni Kovčeg saveza Jahvina ni Mojsije nisu micala iz tabora. ⁴⁵Amalečani i Kanaanci koji su živjeli na onome brdu spuste se, udare po njima i rasprše ih sve do Horne.

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

Prinosi i žrtve

15 Jahve reče Mojsiju: ²"Govori Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju gdje ćete boraviti i koju vam ja dajem, ³pa budete prinosili Jahvi paljenu žrtvu, paljenicu ili klanicu, zavjetnicu ili dragovoljnu žrtvu, ili žrtvu prigodom svojih svetkovina - praveći tako od krupne ili sitne stoke ugodan miris Jahvi - ⁴neka prinositelj prinese svoj dar Jahvi: prinosnicu od desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u četvrtini hina ulja. ⁵Uz paljenicu ili uz klanicu prinesi četvrtinu hina vina za ljevanicu na svako janje. ⁶Povrh ovna prinesi kao prinosnicu dvije desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u jednoj trećini hina ulja; ⁷i vina za ljevanicu prinesi trećinu hina na ugodan miris Jahvi.

⁸Ako Jahvi prinosiš junca kao paljenicu ili kao klanicu da izvršiš zavjet ili kao pričesnicu, ⁹neka se onda uz junca prinesu tri desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u pola hina ulja, ¹⁰a za ljevanicu prinesi pola hina vina kao paljenu žrtvu na ugodan miris Jahvi.

¹¹Neka se tako postupi uza svakoga vola i uza svakoga ovna, uza svaku glavu sitne stoke, ovce ili koze: ¹²koliko ih god prinesete, za svako pojedino tako učinite, već prema njihovu broju. ¹³Svaki domorodac neka postupa ovako kad prinosi žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi.

¹⁴I ako koji stranac koji živi među vama, ili će biti među vašim potomcima, htjedne prinijeti žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi, neka radi kako i vi radite. ¹⁵Neka je jedan zakon i za vas i za stranca koji s vama boravi. To je trajan zakon za vaše naraštaje: pred Jahvom, kako je s vama, tako neka bude i sa strancem. ¹⁶Jedan zakon i jedno pravo neka vrijedi za vas i za stranca koji s vama boravi."

Knjiga Brojeva

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

Prinos prvog kruha

¹⁷Jahve reče Mojsiju: ¹⁸"Govori Izraelcima i reci im: 'Kad dođete u zemlju u koju vas vodim ¹⁹i budete jeli kruh te zemlje, prinesite podizanicu Jahvi. ²⁰Kao prvinu iz svojih načava prinesite jedan kolač kao podizanicu; prinesite ga kao i podizanicu s gumna. ²¹Od prvine svojih načava davajte Jahvi podizanicu od naraštaja do naraštaja."

Prinosi za nehotične prestupke

²²"Ako nehotice pogriješite te ne budete obdržavali koju od zapovijedi što ih je Jahve objavio po Mojsiju - ²³sve što vam je Jahve zapovjedio po Mojsiju, odonda kad vam je izdao zapovijedi pa dalje od koljena do koljena - ²⁴onda: ako je to počinjeno nepažnjom zajednice, neka sva zajednica prinese jednoga junca kao paljenicu na ugodan miris Jahvi s propisanom prikaznicom i ljevanicom i jednoga jarca kao okajnicu. ²⁵Neka svećenik obavi obred pomirenja nad svom izraelskom zajednicom, pa će im biti oprosteno. Bila je samo nepažnja, a oni su prinijeli svoj dar - paljenu žrtvu Jahvi - i okajnicu pred Jahvom za svoju nepažnju. ²⁶Bit će oprosteno svoj izraelskoj zajednici, a tako i strancu koji među njima boravi, jer se sav narod iz nepažnje ogriješio.

²⁷Pogriješi li iz nepažnje pojedinac, neka prinese jedno žensko kozle od godine dana kao okajnicu. ²⁸Neka svećenik obavi obred pomirenja pred Jahvom nad osobom koja je nehotice pogriješila od nepažnje. Kad nad njom obavi obred pomirenja, bit će joj oprosteno. ²⁹Kada tko pogriješi nepažnjom, neka vam jedan zakon vrijedi i za domoroca i za stranca koji boravi među vama.

³⁰Ali onaj koji nešto učini naumice, bio on domorodac ili stranac, taj na Jahvu huli. Takav neka se istrijebi između svoga naroda ³¹jer je prezreo Jahvinu riječ i prekršio njegovu zapovijed. Neka se takav iskorijeni. Neka njegova krivnja padne na nj!"

Povreda subote

³²Kad su Izraelci bili u pustinji, našu čovjeka kako kupi drva u subotnji dan. ³³I oni koji su ga našli da kupi drva dovedu ga Mojsiju i Aronu i svoj zajednici. ³⁴Stave ga pod stražu, jer još nije bilo određeno što treba s njim učiniti.

³⁵"Toga čovjeka treba pogubiti!" - reče Jahve Mojsiju. "Neka ga kamenjem zaspe izvan tabora sva zajednica."

³⁶Sva ga zajednica izvede izvan tabora i zasu ga kamenjem te on poginu, kako je Jahve zapovjedio Mojsiju.

Nošenje resa na odijelu

³⁷Reče Jahve Mojsiju: ³⁸"Govori Izraelcima i reci im: neka od naraštaja do naraštaja prave rese na skutovima svojih haljina, a za resu svakoga skuta neka privezuju ljubičastu vrpcu. ³⁹Imat ćete rese zato da vas pogled na njih sjeća svih Jahvinih zapovijedi. Vršite ih, a ne zanosite se svojim srcem i svojim očima, što vas tako lako zavode na bludnost. ⁴⁰Tako ćete se sjećati svih mojih zapovijedi, vršit ćete ih i bit ćete posvećeni svome Bogu. ⁴¹Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da vam budem Bogom. Ja, Jahve, Bog vaš."

Evandjelje po Marku

IV. ISUSOVO DJELOVANJE U JERUZALEMU

Neplodna smokva

¹²Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje. ¹³Ugleda izdaleka lisnatu smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši bliže, ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama. ¹⁴Tada reče smokvi: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Čuli su to njegovi učenici.

Izgon trgovaca iz Hrama

¹⁵Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe. ¹⁶I ne dopusti da itko išta pronese kroz Hram. ¹⁷Učio ih je i govorio: "Nije li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode? A vi od njega načinili pećinu razbojniku!"

¹⁸Kada su za to dočuli glavari svećenički i pismoznanci, tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga se jer je sav narod bio očaran njegovim naukom. ¹⁹A kad se uvečerilo, izlazili su iz grada.

Osušena smokva. Vjera i molitva

²⁰Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do korijena. ²¹Petar se prisjeti pa će Isusu: "Učitelju, pogledaj! Smokva koju si prokleo usahnu."

²²Isus im odvrati: "Imajte vjeru Božju. ²³Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže - doista, bit će mu! ²⁴Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam! ²⁵No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke." ²⁶

Odakle Isusu vlast?

²⁷I dođu opet u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom, dođu k njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine. ²⁸I govorahu mu: "Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti daje tu vlast da to činiš?" ²⁹A Isus im reče: "Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim. ³⁰Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!" ³¹A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratić će 'Zašto mu dakle ne povjerovaste?' ³²Nego, da reknemo 'od ljudi!'" - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu doista prorokom. ³³I odgovore Isusu: "Ne znamo." A Isus će im: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

11. tjedan,
51. dan čitanja, srijeda, 8. veljače 2017.

Br 16,1-18,20
Mk 12,1-27

Knjiga Brojeva

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

Pobuna Koraha, Datana i Abirama

16 Korah, sin Jisharov, sin Kehatov, sin Brijev, pa Datan i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov - potomci Rubenovi - ²ustanu protiv Mojsija zajedno sa dvjesta pedeset Izraelaca, glavara zajednice, uglednih na skupštini i ljudi na glasu. ³Oni se sjate oko Mojsija i Arona govoreći im: "Vi prelazite mjeru! Sva je zajednica, svi njezini članovi, posvećena i među njima je Jahve. Zašto se onda uzvisujete iznad zajednice Jahvine!"

⁴Kad to ču Mojsije, pade ničice. ⁵Zatim reče Korahu i svoj njegovoj družini: "Sutra će Jahve pokazati tko je njegov i tko je posvećen, kome dopušta da mu se približi. Koga sebi izabere, k sebi će ga i pustiti. ⁶Učinite ovo: uzmite kadionike, Korah i sva njegova družina; ⁷sutra stavite u njih vatre i metnite odozgo tamjana pred Jahvom. Koga Jahve odabere, taj neka bude posvećen. Vi prelazite mjeru, Brijevci!"

⁸Potom Mojsije reče Korahu: "Poslušajte, Brijevci! ⁹Zar vam je malo što vas je Bog Izraelov izdvojio iz Izraelove zajednice da vas približi k sebi te da vršite službu u Jahvinu prebivalištu i da stojite pred zajednicom služeći joj? ¹⁰Promaknuo je tebe i s tobom svu tvoju braću Brijevce, a vi još tražite i svećeništvo! ¹¹Ti i sva tvoja družina, dakle, sjatili ste se protiv Jahve; jer što je Aron da protiv njega rogorbite?"

¹²Zatim posla Mojsije po Datana i Abirama, sinove Eliabove, ali oni odgovore: "Nećemo doći! ¹³Zar je malo što si nas odveo iz zemlje kojom teče med i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji, pa hoćeš da nasilno zagospodariš nad nama? ¹⁴Nisi nas uveo u zemlju kojom teče med i mlijeko i nisi nam dao u posjed njive i vinograde! Misliš li iskopati oči ovim ljudima? Nećemo doći!" ¹⁵Mojsije se vrlo razljuti i reče Jahvi: "Ne obaziri se na njihovu prinosnicu! Ni jednoga njihova magarca nisam prisvojio niti sam ijednoga od njih oštetiо."

Kazna

¹⁶Zatim Mojsije reče Korahu: "Ti i sva tvoja družina stupite sutra pred Jahvu; ti, i oni, i Aron. ¹⁷Neka svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj tamjana i neka svaki donese svoj kadionik pred Jahvu - dvjesta i pedeset kadionika. A i ti i Aron donesite svaki svoj kadionik."

¹⁸Svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj vatre, onda odozgo metne tamjana i stane s Mojsijem i Aronom kod ulaza u Šator sastanka. ¹⁹Kad, naprama njima, sabra Korah svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka, onda se svoj zajednici pokaza slava Jahvina. ²⁰I reče Jahve Mojsiju i Aronu: ²¹"Odvojite se od te zajednice da je odmah satrem!"

²²Oni popadoše ničice i povikaše: "Bože! Bože životnog duha u svakome tijelu! Zar ćeš se razgnjeviti na svu zajednicu kad je samo jedan sagriješio!"

²³Onda Jahve reče Mojsiju: ²⁴"Reci toj zajednici: 'Uklonite se iz okolice prebivališta Koraha, Datana i Abirama!'"

²⁵Mojsije ustade i pođe k Datanu i Abiramu. Za njim krenuše izraelske starješine. ²⁶Zatim ovako progovori zajednici: "Odstupite od šatora tih opakih ljudi! Ne dotičite se ničega što je njihovo, da ne budete uništeni zbog svih njihovih grijeha."

²⁷Tako se oni udalje iz okolice prebivališta Korahova, Datanova i Abiramova. Uto izađu Datan i Abiram te stanu na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom nejačadi.

²⁸"Po ovom ćete vidjeti", reče Mojsije, "da me Jahve poslao da vršim sva ova djela, a da ih ne činim sam od sebe: ²⁹ako ovi ljudi umru kao što umru i svi ljudi; ako ih pohodi sudbina kakva pohodi sve ljude, onda me Jahve nije poslao. ³⁰Ali ako Jahve učini nečuvano: ako zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih sa svim što je njihovo te živi siđu u Šeol, onda znajte da su ovi ljudi prezreli Jahvu."

³¹A kad on završi sve te riječi, tlo se pod njima raspukne; ³²zemlja rastvori svoje ralje i

Knjiga Brojeva

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

proguta ih s njihovim domovima, sa svim Korahovim ljudima i svim njihovim imanjem.

³³Živi siđu u Šeol, oni i sve njihovo. Onda se nad njima zemlja zatvori i oni iščeznu iz zbora.

³⁴Na njihov vrisak svi Izraelci što su stajali oko njih pobjegoše govoreći: "Da i nas zemlja ne proguta!"

³⁵Ali sukne oganj od Jahve te proždre dvjesta i pedeset ljudi koji su prinosili tamjan.

Kadionici

17 Jahve reče Mojsiju: ²"Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, da ukloni kadionike - jer su posvećeni - iz toga zgarišta, a neposvećenu vatru iz njih neka razaspe podalje. ³Kadionici onih koji su sagriješili i grijehom život pokopali neka se prekuju u pločice za oblaganje žrtvenika. Doneseni su, naime, pred Jahvu, pa su posvećeni. Neka budu opomenom Izraelcima!"

⁴Tako svećenik Eleazar uze kadionike od tuča što su ih prinosili oni koji izgorješe; prekovaše ih u pločice za oblaganje žrtvenika.

⁵One su opomena Izraelcima da se nitko nepozvan - nitko tko nije od Aronova potomstva - ne smije približiti da pali tamjan pred Jahvom, kako mu se ne bi dogodilo kao Korahu i njegovoj družini, prema onom što je kazao Jahve po Mojsiju.

Narod rogobori - Aron posreduje

⁶Sutradan je sva zajednica rogoborila protiv Mojsija i Arona. "Pobili ste Jahvin narod!" - govorili su. ⁷Dok se zajednica skupljala protiv Mojsija i Arona, oni se okrenuše prema Šatoru sastanka, i gle! oblak ga prekri i slava se Jahvina pokaza.

⁸Tada Mojsije i Aron odoše pred Šator sastanka. ⁹I Jahve reče Mojsiju: ¹⁰"Udaljite se od te zajednice; u tili ću je čas uništiti!"

Oni padoše ničice. ¹¹Zatim Mojsije reče Aronu: "Uzmi kadionik, stavi u nj vatre sa žrtvenika, metni tamjana, a onda se žuri do zajednice da obaviš nad njom obred

pomirenja. Gnjev je Jahvin već izbio i zlo je počelo!"

¹²Aron uze što mu je Mojsije rekao te otrča usred zbora, a kad tamo: pomor među narodom već počeo. Stavi tamjana te obavi obred pomirenja nad narodom. ¹³Zatim stade između mrtvih i živih i zlo se ustavi. ¹⁴Bilo ih je mrtvih od toga zla četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog Koraha. ¹⁵Aron se vrati k Mojsiju na ulaz u Šator sastanka: pomor se ustavi.

Procvjetao Aronov štap

¹⁶Jahve reče Mojsiju: ¹⁷"Razloži Izraelcima te od njih uzmi po jedan štap za svaki predjedovski dom; uzmi od svih njihovih starješina za njihove pradjedovske domove dvanaest štapova. Ime svakoga napiši na njegovu štapu. ¹⁸A kako ima po jedan štap za svakoga starješinu pradjedovskih domova, Aronovo ime napiši na Brijevu štapu. ¹⁹Onda ih pohrani u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje gdje se s tobom sastajem. ²⁰Štap onoga čovjeka koga izaberem propupat će. Tako ću maknuti od sebe rogoborenje Izraelaca kojim prigovaraju vama."

²¹Mojsije tako kaza Izraelcima. Sve njihove starješine dadoše mu štap, po jedan štap za svakoga starješinu - dakle, dvanaest štapova za njihove pradjedovske domove. Među njihovim štapovima bio je i štap Aronov. ²²Mojsije pohrani štapove pred Jahvu u Šatoru svjedočanstva. ²³Kad sutradan Mojsije uđe u Šator svjedočanstva, gle: štap Arona iz doma Brijeva propupao! Potjerala mladica, procvjetao cvijet i sazreli bademi.

²⁴Tada iznese Mojsije ispred Jahve sve štapove sinovima Izraelovim. Oni ih razgledaše, a onda svatko uze svoj štap.

²⁵Jahve reče Mojsiju: "Opet stavi Aronov štap pred Svjedočanstvo, neka se čuva za znak buntovnim sinovima. Dokončaj tako njihovo rogoborenje protiv mene da ne izginu."

Knjiga Brojeva

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

²⁶I učini Mojsije: kako mu je Jahve zapovjedio, tako učini.

²⁷"Izgibosmo!" - rekoše Izraelci Mojsiju. "Propadosmo! Svi odreda propadosmo!" ²⁸Tko god priđe Jahvinu prebivalištu, umire ... Zar ćemo svi izginuti?"

Dužnosti Brita

18 Tada Jahve reče Aronu: "Ti, tvoji sinovi i tvoj pradjedovski dom s tobom bit ćete odgovorni za grijeh u Svetišću; ti i tvoji sinovi s tobom bit ćete odgovorni za grijeh svoga svećeništva. ²Pridruži k sebi i svoju braću od Brijeva plemena - tvoga pradjedovskog doma - neka ti se priključe da ti poslužuju, tebi i tvojim sinovima s tobom, pred Šatorom svjedočanstva. ³Neka stoje na službu tebi i svemu Šatoru, ali neka se ne približuju pokućstvu u Svetišću niti žrtveniku, da ne poginu i oni i vi. ⁴Neka su, dakle, tebi pridruženi i neka preuzmu brigu za Šator sastanka, svaku službu oko Šatora. I neka se ni jedan svjetovnjak ne približuje vama, ⁵a vi vršite službu u Svetišću i službu oko žrtvenika da se više ne izlijeva gnjev na Izraelce. ⁶Uzeh, evo, vašu braću Brite između Izraelaca vama za dar; kao darovani pripadaju Jahvi da obavljaju službu oko Šatora sastanka. ⁷Ti i tvoji sinovi s tobom preuzmite svećeničke poslove oko svega što spada na žrtvenik i iza zavjese. Službu koju dajem na dar vašem svećeništvu vi obavljajte. A svjetovnjak koji se primakne neka se pogubi."

Prava svećenika

⁸Još reče Jahve Aronu: "Tebi, evo, povjeravam brigu o onom što se meni prinosi. Sve što Izraelci posvećuju dodjeljujem tebi i tvojim sinovima kao baštinu trajnim zakonom. ⁹Ovo neka pripadne tebi od svetinja nad svetinjama: od paljenih žrtava svi njihovi darovi, za sve njihove prinosnice, za sve njihove okajnice i za sve njihove naknadnice što ih budu meni uzvraćali; ta vrlo sveta stvar

neka pripadne tebi i tvojim sinovima! ¹⁰Blagujte ih kao najveće svetinje! Svaki muškarac može ih jesti. Neka ti budu svete!

¹¹I ovo neka bude za te: ono što se uzima od izraelskih prinosa da se prinese kao prikaznica - trajnim zakonom predajem tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. Svatko tko u tvome domu bude čist može od toga jesti.

¹²Najbolje od novoga ulja i najbolje od novoga vina i žita - prvine koje se prinose Jahvi - predajem tebi. ¹³Prvi rodovi svega u njihovoj zemlji što ih budu donosili Jahvi neka budu tvoji. Tko je god čist u tvome domu može ih jesti. ¹⁴Sve što u Izraelu bude određeno za 'herem' neka je tvoje. ¹⁵Svako prvorodjenče svih bića - kako ljudi tako i životinja - što se prinose Jahvi neka bude tvoje. Samo pusti da se otkupi prvenac od ljudi i prvenče od nečiste stoke. ¹⁶Kad budu stari mjesec dana, pusti da ih otkupljuju. A njihovu otkupnu cijenu odredi: pet srebrnih šekela, prema hramskom šekelu, a to je dvadeset gera. ¹⁷Ali prvenče kravlje, prvenče ovčje i prvenče kozje neka se ne otkupljuje. Oni su svetinja. Krv njihovu izlij na žrtvenik, a pretilinu njihovu sažeži u kad kao žrtvu spaljenu na ugodan miris Jahvi. ¹⁸Njihovo meso neka pripadne tebi; kao i grudi žrtve prikaznice i desno pleće.

¹⁹Sve posvećene prinose što ih Izraelci podižu Jahvi predajem trajnim zakonom tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. To je savez osoljen, trajan pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu s tobom."

²⁰"Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj", reče Jahve Aronu, "niti sebi stječi posjeda među njima! Ja sam tvoj dio i tvoja baština među Izraelcima."

Evandjelje po Marku

IV. ISUSOVO DJELOVANJE U JERUZALEMU

Vinogradari ubojice

12 I uze im zboriti u prisposodobama: Čovjek vinograd posadi, ogradom ogradi, iskopa tijesak i kulu podiže pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. ²I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od njih uzme dio uroda vinogradarskoga. ³A oni ga pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku. ⁴I opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavu i izružiše ga. ⁵Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše, druge pobiše."

⁶"Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega naposljetku posla k njima misleći: 'Poštovat će sina moga.' ⁷Ali ti vinogradari među sobom rekoše: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.' ⁸I pograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda."

⁹"Što li će učiniti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare i dati vinograd drugima.

¹⁰Niste li čitali ovo Pismo:

*Kamen što ga odbaciše graditelji,
postade kamen zaglavni.*

¹¹*Gospodnje je to djelo -*

kakvo čudo u očima našim!"

¹²I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva. Razumješe da je protiv njih izrekao prisposobu pa ga ostave i odu.

Porez caru

¹³I pošalju k njemu neke od farizeja i herodovaca da ga uhvate u riječi. ¹⁴Oni dođu i kažu mu: "Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjemu. Je li dopušteno dati porez caru ili nije? Da damo ili da ne damo?" ¹⁵A on im reče prozirući njihovo licemjerje: "Što me iskušavate? Donesite mi denar da vidim!" ¹⁶Oni doniješe. I reče im: "Čija je ovo slika i natpis?" A oni će mu: "Carev." ¹⁷A Isus im reče: "Caru podajte carevo, a Bogu Božje!" I divili su mu se.

Uskrsnuće mrtvih

¹⁸Dođu k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga: ¹⁹"Učitelju, Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i ostavi ženu, a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. ²⁰Sedmero braće bijaše. Prvi uze ženu i umrije ne ostavivši poroda. ²¹I drugi je uze te umrije ne ostavivši poroda. I treći jednako tako. ²²I sedmorica ne ostaviše poroda. Najposlije i žena umrije. ²³Komu će biti žena o uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu."

²⁴Reče im Isus: "Niste li u zabludi zbog toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje? ²⁵Ta kad od mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima. ²⁶A što se tiče mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu, kako Mojsiju reče Bog: *Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog Jakovljev?* ²⁷Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se varate."

11. tjedan,
52. dan čitanja, četvrtak, 9. veljače 2017.

Br 18,21-21,9
Mk 12,28-44

Knjiga Brojeva

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

Prava Brita

²¹"Brijevim sinovima, evo, predajem u baštinu sve desetine u Izraelu za njihovu službu - za službu što je obavljaju u Šatoru sastanka. ²²A Izraelci neka se više ne primiču Šatoru sastanka, da ne navuku na se grijeh i ne poginu. ²³Neka samo Briti obavljaju službu u Šatoru sastanka; i neka oni budu odgovorni za svoj grijeh. Trajna je to odredba za vaše naraštaje; među Izraelcima neka nemaju posjeda, ²⁴jer ja im predajem u posjed desetine što ih Izraelci prinose na dar Jahvi. Stoga sam za njih rekao: neka oni nemaju posjeda među Izraelcima."

Desetine

²⁵Jahve reče Mojsiju: ²⁶"Britima govori i reci im: 'Kad od Izraelaca primete desetinu, koju ja od njih dajem vama u baštinu, od toga onda vi prinesite podizanicu Jahvi: desetinu od desetine. ²⁷Prinos će vam biti zaračunan kao da je prinos s gumna i otoka iz badnja. ²⁸Tako isto prinosite podizanicu Jahvi i od svih svojih desetina što ih primete od Izraelaca. Od toga davajte podizanicu Jahvinu svećeniku Aronu. ²⁹Od svih darova koje budete primali podižite podizanicu Jahvi; od svega ono najbolje - onaj dio koji treba posvećivati.'

³⁰Još im reci: 'Pošto od toga prinesete najbolji dio, neka se to Britima uračuna kao prihod s gumna i prihod iz badnja. ³¹Na svakome ga mjestu možete jesti, i vi i vaši ukućani, jer to vam je nagrada za vašu službu u Šatoru sastanka. ³²Pošto prinesete njegov najbolji dio, nećete navući na se grijeha; svetinja Izraelaca nećete oskvrnjivati te nećete ginuti.'"

Voda očišćenja

19 Jahve reče Mojsiju i Aronu: ²"Ovo je zakonska odredba što ju je Jahve naredio: Reci Izraelcima neka ti dovedu crvenu junicu, zdravu, na kojoj nema mane i na koju još nije stavljan jaram. ³A vi je predajte

svećeniku Eleazaru. Neka se zatim izvede izvan tabora i zakolje pred njim. ⁴Svećenik Eleazar neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi sedam puta prema pročelju Šatora sastanka. ⁵Neka se onda junica spali na njegove oči; neka joj se spale: koža, meso, krv i nečist. ⁶Potom neka svećenik uzme cedrovine, izopa i crvenoga prediva pa ih baci usred vatre gdje se krava spaljuje. ⁷Neka svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa. Poslije toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist do večeri. ⁸I onaj koji ju je spaljivao neka svoju odjeću opere i okupa svoje tijelo u vodi te bude nečist do večeri. ⁹A jedan čist čovjek neka pokupi pepeo od junice pa ga pohrani izvan tabora na čisto mjesto da se čuva izraelskoj zajednici za vodu očišćenja. To je žrtva okajnica. ¹⁰I onaj koji skupi pepeo od junice neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri.

Neka to bude trajan zakon i za Izraelce i za stranca koji među njima boravi."

Opći postupak očišćenja

¹¹"Tko se dotakne mrtva ljudskog tijela neka je nečist sedam dana. ¹²Takav neka se opere tom vodom trećega dana i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne opere trećega dana i sedmoga dana, neće biti čist. ¹³Tko se dotakne mrtvaca, tijela preminula čovjeka, a ne opere se, oskvrnjuje Jahvino prebivalište. Takav neka se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje nije bio poliven, nečist je; njegova je nečistoća još na njemu."

Posebna pravila očišćenja

¹⁴"Ovo je zakon kad koji čovjek umre u šatoru; tko god uđe u šator i tko god bude u šatoru neka je nečist sedam dana. ¹⁵Svaka otvorena posuda koja ne bude zatvorena poklopcem neka je nečista. ¹⁶A na otvorenu polju tko se god dotakne poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju, ili groba neka je nečist sedam dana. ¹⁷Neka se za onoga koji

Knjiga Brojeva

VI. PROPISI O ŽRTVAMA, PRAVA I DUŽNOSTI SVEĆENIKA I BRITA

VII. PUTOVANJE OD KADEŠA DO MOABA

se onečistio uzme pepela od životinje spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu sudu, nalije žive vode. ¹⁸Onda neka čist čovjek uzme izopa, zamoči ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu posuđu, po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao kostiju, ili ubijenoga, ili preminuloga, ili groba. ¹⁹Neka čisti čovjek škropi nečistoga trećega i sedmoga dana. Tako će ga na sedmi dan očistiti. Taj onda neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i neka je navečer čist. ²⁰A bude li tko nečist pa se ne očisti, neka se iskorijeni iz zajednice, jer je oskrvnuo Jahvino svetište; vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist je!

²¹Neka im i ovo bude trajnim zakonom: i onaj koji je škropio vodom za očišćenje neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za očišćenje neka je nečist do večeri. ²²Čega se god nečisti dotakne neka je nečisto; a osoba koja se njega dotakne neka je nečista do večeri."

VII. PUTOVANJE OD KADEŠA DO MOABA

Mirjamina smrt. Voda iz pećine

20 Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju Sin u prvome mjesecu. Narod se nastani u Kadešu. Ondje umrije Mirjam i ondje je sahraniše.

²Nije bilo vode za zajednicu. Stoga se udruže protiv Mojsija i protiv Arona. ³Narod se poče svađati s Mojsijem i govoriti: "Da smo bar izginuli kad su nam i braća poginula pred Jahvom! ⁴Zašto ste doveli Jahvinu zajednicu u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka? ⁵Zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo nesretno mjesto; mjesto u kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni moganja? Nema ni vode da pijemo."

⁶Mojsije i Aron odu ispred zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice. Tada im se pokaza slava Jahvina. ⁷I Jahve reče Mojsiju: ⁸"Uzmi štap pa ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu. Onda, na njihove oči,

progovorite pećini da ustupi svoje vode. Iz pećine im izvedi vodu te napoj zajednicu i njezino blago."

⁹Mojsije uzme štap ispred Jahve kako mu je naredio. ¹⁰Zatim Mojsije i Aron skupe zbor pred pećinu pa im Mojsije rekne: "Čujte, buntovnici! Hoćemo li vam iz ove pećine izvesti vodu?"

¹¹Zatim Mojsije podigne ruku i dvaput udari štapom o pećinu: voda provali u obilju, pa su mogli piti i zajednica i njezino blago.

Kazna Mojsija i Arona

¹²Potom će Jahve Mojsiju i Aronu: "Budući da se niste pouzdavali u me i niste me svetim očitovali u očima sinova Izraelovih, nećete uvesti ovaj zbor u zemlju koju im dajem."

¹³To su Meripske vode, kraj njih su se Izraelci prepirali s Jahvom, a on se pokazao svetim.

Edom ne pušta Izraelce da prođu

¹⁴Iz Kadeša pošalje Mojsije glasnike: "Kralju Edoma. Ovako veli tvoj brat Izrael: 'Ti znaš sve jade koji su nas snašli. ¹⁵Naši se preci spustiše u Egipat. U Egiptu smo proboravili mnogo vremena. Egipćani su s nama i s našim precima loše postupali. ¹⁶Stoga smo vapili Jahvi, i on ču naš glas i posla anđela koji nas izbavi iz Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz rub tvoga područja. ¹⁷Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja ni vinograda niti ćemo piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim putem, ne skrećući ni desno ni lijevo, dok ne prođemo tvoje područje."

¹⁸Edom mu odgovori: "Ne prolazi preko moje zemlje, jer eto me s mačem preda te!"

¹⁹"Ići ćemo utrenikom", rekoše Izraelci, "a budemo li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo ti platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice."

²⁰"Ne prolazi!" - odgovori.

Knjiga Brojeva

VII. PUTOVANJE OD KADEŠA DO MOABA

I Edom mu izađe u susret s mnogo ljudi i s velikom silom.

²¹Tako Edom nije dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo područje i Izrael se okrenu od njega.

Aronova smrt

²²Zaputivši se od Kadeša, stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu Horu. ²³Kod brda Hora, uz među edomsku, reče Jahve Mojsiju i Aronu: ²⁴"Neka se Aron pridruži svojim precima! Neće ući u zemlju koju dajem Izraelcima, jer ste se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda. ²⁵Uzmi Arona i njegova sina Eleazara, pa ih izvedi na brdo Hor. ²⁶I svuci Aronu njegove haljine pa ih obuci njegovu sinu Eleazaru. Aron će se pridružiti precima, umrijet će ondje."

²⁷Mojsije učini kako naredi Jahve. Pred svom zajednicom popeše se na brdo Hor. ²⁸Mojsije svuče s Arona njegove haljine te ih obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda umrije Aron. Zatim se Mojsije i Eleazar spustiše s brda. ²⁹Sva zajednica vidje da je Aron preminuo i sav dom Izraelov oplakivaše Arona trideset dana.

Pobjeda kod Horne

21 Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negebu, ču da Izrael dolazi Atarimskim putem, pa navali na Izraela i neke njegove zarobi. ²Tada se Izrael ovako zavjetova Jahvi: "Ako u moje ruke izručiš ovaj narod, potpuno ću uništiti njegove gradove." ³Jahve usliša glas Izraela i predade mu Kanaance. A Izrael njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se ono mjesto prozva Horma.

Mjedena zmija

⁴Od brda Hora zapute se prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrljiv. ⁵I počne govoriti i

protiv Boga i protiv Mojsija: "Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim." ⁶Onda Jahve pošalje na narod ljute zmije; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu. ⁷Dođe narod k Mojsiju pa reče: "Sagriješili samo kad smo govorili protiv Jahve i protiv tebe. Pomoli se Jahvi da ukloni zmije od nas!" Mojsije se pomoli za narod, ⁸i Jahve reče Mojsiju: "Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujedan, ostat će na životu ako je pogleda."

⁹Mojsije napravi zmiju od mjedi i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica, pogledao bi u mjedenu zmiju i ozdravio.

Evandjelje po Marku

IV. ISUSOVO DJELOVANJE U JERUZALEMU

Najveća zapovijed

²⁸Tada pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu. Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: "Koja je zapovijed prva od sviju?" ²⁹Isus odgovori: *"Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. ³⁰Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!"*

³¹"Druga je: *Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih."*

³²Nato će mu pismoznamac: "Dobro, učitelju! Po istini si kazao: *On je jedini, nema drugoga osim njega. ³³Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve."*

³⁴Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: "Nisi daleko od kraljevstva Božjega!" I nitko se više nije usuđivao pitati ga.

Krist, Sin i Gospodin Davidov

³⁵A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti: "Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov? ³⁶A sam David reče u Duhu Svetome:

Reče Gospod Gospodinu mojemu:

'Sjedni mi zdesna

dok ne položim neprijatelje tvoje

za podnožje nogama tvojim!'

³⁷Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je onda sin?"

Isusov sud o pismoznancima

Silan ga je svijet s užitkom slušao. ³⁸A on im u pouci svojoj govoraše: "Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, ³⁹prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; ⁴⁰proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!"

Udovičin novčić

⁴¹Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. ⁴²Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. ⁴³Tada dozove svoje učenike i reče im: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. ⁴⁴Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak."

11. tjeđan,
53. dan ćitanja, petak, 10. veljaće 2017.

Br 21,10-23,4
Mk 13,1-13

Knjiga Brojeva

VII. PUTOVANJE OD KADEŠA DO MOABA

Na putu prema Jordanu

¹⁰Pođu Izraelci i utabore se u Obotu.
¹¹Potom se zapute iz Obota i utabore se kraj lje-Abarima, u pustinji što je nasuprot Moabu, sa strane sunčeva izlaska. ¹²Odande otputuju te se utabore u dolini Zaredu. ¹³Odande krenu i utabore se s onu stranu Arnona, koji je u pustinji a izvire u području Amorejaca. Jer je Arnon granica moapska između Moabaca i Amorejaca. ¹⁴Zato se veli u "Knjizi Jahvinih vojni":

"Vaheb kod Sufe i doline arnonske

¹⁵i padine doline što se nagingje
 prema mjestu Aru

i naslanja se na granicu moapsku ..."

¹⁶Odande odoše u Beer. To je bunar o kojem je Jahve rekao Mojsiju: "Skupi narod da im dam vode!"

¹⁷Tada Izrael zapjeva ovu pjesmu:

"Proključaj, studenče!

A vi ga uznosite:

¹⁸knezovi ga iskopali,
 prvaci narodni izdubli
 žezlom, štapom svojim."

Iz pustinje odu u Matanu, ¹⁹iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela u Bamot; ²⁰iz Bamota u dolinu što se stere u moapskom polju, prema vrhuncu Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru.

Pobjeda nad Amorejcima

²¹Sad Izrael posla glasnike Sihonu, amorejskome kralju, s porukom: ²²"Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Nećemo zalaziti u polja i u vinograde, niti ćemo piti vode iz bunara. Ići ćemo Kraljevskim putem dok ne prođemo tvoje područje." ²³Ali Sihon ne dopusti Izraelu da prođe njegovim područjem, nego skupi sav svoj narod te izađe u pustinju da presretne Izraelce. Stigavši do Jahze, zavouje na Izraela. ²⁴Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i osvoji njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer je Az ležao na granici Amonaca.

²⁵Izrael zauzme sve one gradove i Izrael se nastani u svim onim gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim naseljima.

²⁶Kako je Hešbon bio glavni grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv prijašnjega moapskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju do Arnona, ²⁷kažu zato pjesnici:

"Hrabro, o Hešbone,
 dobro sazdana, čvrsto posade
 grade Sihonov!

²⁸Iz Hešbona oganj suknu,
 plamen iz grada Sihonova,
 sažga Ar moapski,
 proždrije visove arnonske.

²⁹Teško tebi, Moabe!
 Propao si, narode Kemošev!
 Od sinova bjegunce učini,
 a od kćeri svojih ropkinje
 Sihonu, kralju amorejskom.

³⁰Pobili smo ih;
 propao je Hešbon do Dibona:
 sve smo razorili do Nofaha,
 što je blizu Medebe ..."

³¹Tako se Izrael nastani u zemlji Amorejaca.
³²Mojsije se uputi da izvidi Jazer. Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju Amorejce koji bijahu ondje.

Pobjeda nad Ogom

³³Okrenu se onda i pođu prema Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih sa svim svojim narodom da zapodjene boj kod Edreja. ³⁴Ali Jahve reče Mojsiju: "Ne boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod i njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem Sihonom koji je boravio u Hešbonu."

³⁵I potukoše ga, i sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

Knjiga Brojeva

VII. PUTOVANJE OD KADEŠA DO MOABA

Moapski kralj Balak poziva u pomoć vrača Bileama

22 Poslije toga Izraelci otputuju i utabore se na Moapskim poljanama, s onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu.

²Balak, sin Soporov, vidje sve što Izrael učini Amorejcima. ³Moab se uvelike poboja toga naroda jer je bio brojao.

Moaba obuze strah od Izraelaca. ⁴Zato reče Moab midjanskim starješinama: "Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol popase travu po polju."

Balak, sin Soporov, bijaše moapski kralj u ono vrijeme. ⁵On pošalje glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se nalazi na Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: "Evo je došao neki narod iz Egipta; evo je prekrio lice zemlje i naselio se uza me. ⁶Zato dođi i prokuni mi ovaj narod jer je jači od mene. Tako ću ga moći svladati i istjerati iz zemlje. A znam da je blagoslovljen onaj koga blagosloviš, a proklet onaj koga prokuneš."

⁷Starješine moapske i starješine midjanske krenu s nagradom za vraćanje u svojim rukama. Stignu Bileamu i prenesu mu Balakovu poruku. ⁸On im rekne: "Prenoćite ovdje te ću vam odgovoriti prema onome što mi Jahve kaže." Tako moapski knezovi ostanu kod Bileama.

⁹Bog dođe Bileamu i upita: "Tko su ti ljudi s tobom?" Bileam odgovori Bogu: ¹⁰"Poslao ih k meni Balak, sin Soporov, moapski kralj, s porukom: ¹¹"Evo je neki narod došao iz Egipta i prekrio lice zemlje. Dođi da ga prokuneš. Tako ću ga moći svladati i protjerati." ¹²Ali Bog reče Bileamu: "Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati onaj narod jer je blagoslovljen."

¹³Ujutro Bileam ustane te će Balakovim knezovima: "Odlazite u svoju zemlju jer mi ne da Jahve da pođem s vama." ¹⁴Moapski se knezovi dignu, odu Balaku pa mu reknu: "Bileam nije htio poći s nama."

¹⁵Balak opet pošalje knezove, brojnije i

uglednije od prvih. ¹⁶Oni dođu Bileamu i reknu mu: "Ovako je poručio Balak, sin Soporov: 'Ne skanuj se nego dođi k meni. ¹⁷Bogato ću te nagraditi i učinit ću sve što mi kažeš. Dođi, molim te, i prokuni mi ovaj narod!'" ¹⁸Ali Bileam odgovori Balakovim slugama: "Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao prestatiti zapovijedi Jahve, Boga svoga, da učinim išta, bilo veliko bilo malo. ¹⁹Ali provedite ovdje i vi noć da doznam što će mi Jahve još kazati." ²⁰Noću Bog dođe Bileamu pa mu rekne: "Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani, pođi s njima! Ali da činiš samo što ti ja rekнем!"

Bileamova magarica

²¹Ustane Bileam ujutro, osamari svoju magaricu i ode s moapskim knezovima. ²²No Božja srdžba usplamtje što je on pošao. Zato anđeo Jahvin stade na put da ga spriječi. On je jahao na svojoj magarici, a pratila ga njegova dva momka. ²³Kad magarica opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, skrene sa staze i pođe preko polja. Bileam poče tući magaricu da je vrati na put. ²⁴Anđeo Jahvin tada stade na uskom prolazu, među vinogradima, a bijaše ograda i s ove i s one strane. ²⁵Magarica, spazivši Jahvina anđela, stisne se uza zid i o zid pritisne Bileamovu nogu. On je opet poče tući. ²⁶Anđeo Jahvin pođe naprijed te stade na usko mjesto gdje nije bilo prostora da se provuče ni desno ni lijevo. ²⁷Kad je magarica ugledala Jahvina anđela, legne pod Bileamom. Bileam pobjesni i poče tući magaricu štapom. ²⁸Tada Jahve otvori usta magarici te ona progovori Bileamu: "Što sam ti učinila da si me tukao tri puta?" ²⁹Bileam odgovori magarici: "Što sa mnom zbijaš šalu! Da mi je mač u ruci, sad bih te ubio!" ³⁰A magarica uzvratila Bileamu: "Zar ja nisam tvoja magarica na kojoj si jahao svega svoga vijeka do danas? Jesam li ti običavala ovako?" - "Nisi!" - odgovori on.

³¹Tada Jahve otvori oči Bileamu i on opazi

Knjiga Brojeva

VII. PUTOVANJE OD KADEŠA DO MOABA

anđela Jahvina kako stoji na putu s golim mačem u ruci. Pognu on glavu i pade ničice.

³²Onda će mu anđeo Jahvin: "Zašto si tukao svoju magaricu već tri puta? Tâ ja sam istupio da te spriječim, jer te put meni naočigled vodi u propast. ³³Magarica me opazila i preda mnom se uklonila sva tri puta. Da mi se nije uklanjala, već bih te ubio, a nju ostavio na životu." ³⁴Onda će Bileam anđelu Jahvinu: "Sagriješio sam! Nisam znao da ti preda mnom stojiš na putu. Ali sad, ako je zlo u tvojim očima, ja ću se vratiti." ³⁵Ali anđeo Jahvin odvrati Bileamu: "Idi s tim ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem." Tako Bileam ode s Balakovim knezovima.

Bileam i Balak

³⁶Kad je Balak čuo da Bileam dolazi, iziđe mu u susret do grada Moaba što se nalazi na granici Arnona, na kraju područja. ³⁷"Zar nisam uporno po te slao i pozivao te? Zašto mi nisi došao?" reče Balak Bileamu. "Zar te zaista ne mogu bogato nagraditi?" ³⁸"Evo sam ti došao", reče Bileam Balaku. "Ali hoću li ti moći sada što kazati? Samo što mi Bog stavi na jezik, to ću govoriti." ³⁹Pođe zatim Bileam s Balakom i dođoše u Kirjat Husot. ⁴⁰Žrtvova Balak i krupne i sitne stoke te od toga pruži Bileamu i knezovima koji su ga pratili.

⁴¹Sutradan uze Balak Bileama i odvede ga gore na Bamot-Baal, odakle mogaše vidjeti krajnji dio naroda.

23 I Bileam reče Balaku: "Ovdje mi načini sedam žrtvenika; ovdje mi pripravi sedam junaca i sedam ovnova."

²Balak učini kako je Bileam rekao. A onda Balak i Bileam prinesu po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku. ³Potom će Bileam Balaku: "Ti stoj kod svoje paljenice, a ja idem ne bih li se sreo s Jahvom, pa što mi očituje, kazat ću ti." I ode na osamljeno mjesto.

Evandjelje po Marku

IV. ISUSOVO DJELOVANJE U JERUZALEMU

Eshatološka besjeda - Dovršenje Božjega djela

Uvod

13 Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od njegovih učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li zdanja!"² Isus mu odvrati: "Vidiš li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen."

³Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: ⁴"Reci nam kada će to biti i na koji se znak sve to ima svršiti?"

Početak nevolja

⁵Tada im Isus počne govoriti: "Pazite da vas tko ne zavede. ⁶Mnogi će doći u moje ime i govoriti: Ja sam! I mnoge će zvesti. ⁷Kada pak čujete za ratove i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak."

⁸"Narod će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova."

⁹"Vi pak pazite sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama, pred upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog mene, njima za svjedočanstvo. ¹⁰A treba da se najprije svim narodima propovijeda evandjelje."

¹¹"Kad vas budu vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego govorite što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego Duh Sveti. ¹²Predavat će na smrt brat brata i otac sina. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. ¹³Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen."